

علت تغییر دیدگاه «انشتین» درباره ایستایی جهان چه بود؟

تحقیقات جدید نشان می‌دهد، تغییر دیدگاه «انشتین» در خصوص ایستایی جهان از روند تفکر غیرمستقیم و تأثیرگذاری جمعی از اخترفیزیکدانان هم نسل وی نشأت گرفته است.

تحقیقات جدید نشان می‌دهد، تغییر دیدگاه «انشتین» در خصوص ایستایی جهان از روند تفکر غیرمستقیم و تأثیرگذاری جمعی از اخترفیزیکدانان هم نسل وی نشأت گرفته است.

به گزارش سرویس علمی خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، «آلبرت انشتین» فیزیکدان برجسته آلمانی در سال 1917 نظریه «نسبیت عام» (general relativity) را ارائه کرد که بر اساس آن جهان یکپارچه و کاملاً ایستا بوده و مشخصات کلی آن با گذشت زمان تغییر نمی‌کند؛ اما «انشتین» سرانجام در سال 1931 به دلیل وجود تناقض‌های آشکار، مجبور به پذیرفتن جهان در حال گسترش و انبساط شد.

برخی معتقدند که تغییر نظر «انشتین» در خصوص ایستایی جهان ناشی از تحقیقات «ادوین هابل»، اخترشناس برجسته آمریکایی است.

«هابل» در تحقیقات خود ثابت کرد، سحابی‌های بیضوی شکلی که در آسمان دیده می‌شوند، کهکشان‌هایی در فاصله بسیار دور از کهکشان راه‌شیری هستند و انتقال سرخ در نور ساطع شده از سحابی‌ها در واقع از ستارگان نزدیک آنها ناشی می‌شود اما تحقیقات صورت گرفته توسط محققان موسسه نجوم زوریخ نشان می‌دهد، تغییر دیدگاه «انشتین» در خصوص ایستایی جهان ناشی از روند تفکر غیرمستقیم و تأثیرپذیری از برخی محققان برجسته هم نسل وی است.

«هری نوسباومر» از محققان انستیتو فناوری فدرال زوریخ (ETH) تأکید می‌کند: این تغییر دیدگاه در پی دیدارها و ملاقات «انشتین» با شماری از اخترفیزیکدانان برجسته و تأثیرگذار هم نسل وی صورت گرفت که سرانجام منجر به پذیرش یک مدل از جهان در حال گسترش در سال 1931 میلادی شد.

این نتایج در مجله European Physical منتشر شده است.